

SEE TUNDMATU KIRDE- EESTI

Reedel, 24.aprillil korraldati parimatele õpilastele preemiareis Kirde- Eestisse. Taisto Reisid oli meile võimaldanud moodsaima, 2-korruselise bussi, millest alumine oli õpetajate päralt ja ülemine õpilaste käsutuses. Bussis oli mikrofoni, WC, kohviaparaat, videoaparatuur ja magnetofon, mis kõik leidsid ka kasutamist.

Esimene vaatamisväärsus oli Vene okupatsiooni ajal eesti rahva jaoks suletud Sillamäe linn, mille kohta andis huvitavat infot õp. Maaslieb. Nimelt toodeti selles linnas kunstteemante ja ohtlikku radioaktiivset ainet.

Looduslikult asub Sillamäe kaunis mereäärses kohas. Kahjuks ei ole sillamäelane seda ilu osanud hinnata, sest linn (eriti äärelinn) on uskumatult räpane. Maaililises mererannas lajutavad räämas puukuurid. Isegi kesklinna majadel on aknaraamid värvitud juhuslikes toonides ega sobi omavahel kuidagi.

Sillamäelt välja sõites tutvusime Sinimägedega. Sinimägedeks nimetatakse kolme üksteisega ühenduses seisvat mäge, millest lõunapoolne kannab Tornimäe, keskmine Põrguhauamäe ja idapoolne Pargimäe nime. Sinimägedes toimusid II maailmasõja ajal ränkkrased lahingud. Iga ruutmeeter sellest pinnast on täis erinevate rahvaste sõjameeste säilmeid, seda pinda on niisutanud paljude sõjameeste veri.

Sinimäed asuvad Sillamäe ja Narva vahel. Soome lahe kaldale Kohtla- Järve linna külje alla jääb Ontika

paekallas. Panga suurim kõrgus merepinnast on 56 m. Meil tuli laskuda alla mere äärde. See polnud aga kaugelki lihtne, sest laskumisrada oli järsk ja sulamata lumest veel porine. Kehalise kasvatuse õpetaja lubas panna kõigile viie, kes selle ohtliku ja raske teekonna läbi tegid. Muide, veel teine "ronimistund" oli sellel reisil. Kui jõudsimme kogu maailmas tuntud tuhamägede juurde, tuli ühele neist, Kurkse mäele nimelt, samuti üles ronida. Õpetaja rääkis ka, et Kurkse oli kümme aastat järjest põlenud ja alles mõni aasta tagasi ta kustutati.

Lõpuks jõudsimegi Narva. Need, kes Narvat esmakordselt külastasid, said väikese pettumuse osaliseks: linna jõudes nähti, et see ei olegi nii suur ja ilus, kui raamatust loetud ja piltidelt nähtud. Väiksemad arvasid, et Võru on isegi kenam.

Kõigepealt läksime Kreenholmi manufaktuuri. Sinna neljanda, viienda ja kuuenda klassi õpilasi ei lastud, sest kardeti, et nad võivad jääda töötavate masinate vahele. Väiksemad seadsid sammud hoopis Narva kindluse poole.

Kogu manufaktuur paiknes tegelikult mitmes erinevas hoones. Meie käisime kõik läbi ja vaatasime, kuidas puuvillast saab lõng ja sellest riie. Manufaktuuris ei meeldinud kellelgi olla. Liiga palju oli müra ja kuumust, pealegi oli mõnes ruumis mingi ebameeldiv lõhn. Aga huvitav oli ikka vaadata, kuidas seda riidet tehakse.

Järgmine peatuspaik oli Narva Hermanni kindlus. Käisime linnusehoovis ja

tornis, kust oli näha teisel pool Narva jõge asuv Jaanlinna kindlus.

Edasi jõudsimme Toila-Orusse, kus kunagi asus president K. Pätsi suveresidents. Toila-Oru on tähelepanuväärselt kaunis paik. Eriti meeldisid kõigile kõrged jõekaldad ja allikas Pühajöel, mille kohta liigub legend, et kui seal kuuvalgel ööl vihelda, siis saab ruttu mehele. Meie muidugi vihtlema ei hakanud, jõime vaid niisama allikavett.

Järgmine huvipaik, kus me käisime, oli Kuremäe nunnaklooster. Kloostri kaunistatud võlvukse ees rääkis üks nunn meile, mida kloostriis tehakse ja kuidas seal elatakse.

Saime teada, et klooster valmis 1910. aastal ja praegu elab seal 160 nunna. Pärastpoole vaatasime natuke ka õigeusu kiriku jumalateenistust. Õigeusu kirik on väga uhke, seal on palju seinamaalinguid ja ikoone. Kirikusse tulnud vene mammid löid mitu korda risti ette ja suudlesid pühapilte. See kõik tundus naljakas ja samas ka huvitav. Kloostrist lahkunud, tuligi asuda koduteele.

Viimane peatuspaik oli Peipsi järve ääres asuv Kauksi rand, mis on kuuluv oma kaunite liivaluidete ja männimetsa poolest.

Loodan, et kõik jäid reisiga rahule ja järgmisel korral tuleb kaasa ka mõni nende seast, kes seekord kodus ülesandeid lahendama pidi.

Kadri Reimann, Maris Ark

VASTAB VÄIKE SOOPIIGA '98 KÄTLIN KALLAS

5.märtsil valiti meie koolis esimest korda 1.-3. klassi tüdrukute hulgast Soopiiga. Nüüd küsimegi selle konkursi võitjalt Kätlin Kaldalt mõned küsimused.

Palun räägi meile natuke endast. Kes Sa oled? Millises klassis käid? Mis Sulle meeldib? Mina olen Kätlin ja käin 3.^b klassis. Mulle meeldib palju õues joosta ja mängida.

Milline on Sinu pere? - Mul on 4-liikmeline pere: ema Elin, isa Andres, noorem õde Sandra ja mina.

Mis on Sinu huvialad? -Ma käin laulukooris ja teen kaasa rahvatantsus.

Kus Sa elad? -Maal, Palometsas.

Kas Sulle meeldib maal elada? -Meeldib küll, rohkem kui linnas, sest maal ei sõida palju autosid ja on parem väljas olla.

Kuidas Sa jõuad käia nii kaugelt linna huviringidesse? -Bussiga.

Kas Sul aega ei tule puudus huvialaringide tõttu? -Ei tule.

Kuidas Sul koolis läheb? -Hästi. Hindend on 4 ja 5. Lemmikained on matemaatika ja inglise keel. Kõige raskem aine on loodusõpetus, sest seal peab palju jutustama.

Kas teiste tüdrukutega arutasite ka, et kes võiks võitjaks tulla? -Jaa. Mari-Maarja Vardja 1.a kl.

Milline voor oli kõige raskem? -Ükski ei olnud raske.

**Milline voor oli Sinu arvates kõige tore-
dam? -**Mulle meeldis andekuse voor ja seda valmistasin ma kõige rohkem ette; ma mängisin näidendit kâpiknukkudega.

Kas olid üllatunud, kui võitjaks tulid? -Jaa. Ei arvanud, et võin võita.

Kuidas Sa suhtud missivalimistesse? -Hästi. **Kas Sul on eeskujusid? -**Ei ole kedagi.

Millised peaksid Sinu arvates inimesed olema? -Nad peaksid olema head, aga mõned ei ole.

Kas värin oli ka sees, kui Sa esinesid? -Ei. Alguses pabistasin, kui oli esimene voor.

Mis Sa arvad, kas vanemaks saades ka missivõistlustele osalema lähed? -Võibolla.

Mida Sa soovitaksid nendele, kes võtaksid järgmine kord Soopiiga valimistest osa? -Tubli peab olema ja oskusi on vaja. Pabistamisel pole mõtet. **KÜSIMUSI NUPUTAS:**

Timo Savioja 3.a kl

INTERVJUEERISID:

Anne & Kristel.

Meelde jääv päev

5.märtsil toimus meie koolis tüdrukute jaoks väga tähtis üritus. See oli nimelt tüdrukute päev, mille korraldamiseks me andsime kõik endast parima. Kavas oli viis üritust: teadmiste viktoriini, näkivõileibade valmistamine, spordivõistlus ja nukunäitus ning õhtul Väikese Soopiiga '98 valimine. Teadmiste viktoriini korraldas õp. Helve Raat. Kõik küsimused olid väga põnevad. Viktoriini võitis võistkond "Kuldkala". Edasi toimus näkivõileibade valmistamise võistlus ja spordivõistlus õp. Hele Hinni juhtimisel. Võileibade valmistamisel tuli igal võistkonna liikmel valmistada omanäoline näkileib, millega ka kõik tüdrukud suurepäraselt toime tulid. Spordivõistlusel võisteldi kaheteistkümmel alal. Küll see oli põnev! Joosti, veeretati rõngast, hüpeldi, kukerpallitati ja tehti muid põnevaid asju. Publik elas kõvasti kaasa. Peale võistlusi autasustati kõiki osavõtjaid medalite ja tänukirjadega ning igauks võis omavalmistatud näkivõileiva ära süüa. Nüüd oli oodata üllatuskülalist. Ja sealt ta reipal sammul tuligi - Missis Estonia '96

ja missis Burda '96 Tea Kõrs oma tantsutüdrukutega. Ta rääkis meile oma missinduse aastast ja näitas oma linte ja fotosid. Seejärel mängisime ringmänge ja külastasime nukunäitust. Nukunäitusel ei tahtnud korraldaja õp. Milvi Jaaniorg kedagi kurvastada ja seepärast said kõik nukuemad toreda tänukirja nähtud vaeva ja hoole eest. Kõige põnevam oli aga Väikese Soopiiga '98 valimine, mille juht ja lavastaja oli õp. Silvia Valdmann. Valimine toimus 6 voorus. Nukuvoorus tüdrukud tantsisid oma lemmiknukkudega ja laulsid nukule hällilaulu. Rohkem saime piigadest teada tutvustusvoorus. Mõistatuste voorus pidi iga piiga mõistatuste puult võtma "pähkli", st. mõistatuse ja selle "katki purema". Andekuse voorus pandi proovile tüdrukute esinemisjulgus näidata end oma tugevast küljest. Meile meeldisid kõige enam Tulnukas, Uhti-Uhti Uhkesti, TV-Reporter ja Hiinlane. Toremaid kübaraid nägime kübaravoorus ja kenasid kevadlilledest kimpe pidulikus voorus. Vaheajal esinesid meile külalised: Eve Kirss ja tema tantsutüdrukud. Esines ka

meie klassi laulusolist Eveli Rammul toredate kevadlauludega. Žüriil oli aga kõige raskem otsust teha. Žürii arvutas tulemused kokku ja selguski võitja. Väikeseks Soopiigaks '98 krooniti piiga nr. 8- Kätilin Kallas 3.^b klassist. Teiseks tuli Mari-Maarja Vardja ja kolmandaks Jane Kalda.

Mõlemad piigad on pinginaabrid ja õpivad 1.^a klassis. Peale Soopiiga valimist toimus disko. Kui disko läbi sai, lõppes see vahva ja põnev päev. Me loodame, et selliseid päevi toimub tulevikus veel palju kordi.

3.^a klassi õpilased
Merilin Mürk, Eimar Hallop,
Eveli Rammul, Timo Savioja

Suur võimlemispidu

Lõpuks siiski saabus see kaua oodatud hetk, mis oli lükkunud aina edasi. Enne võistlust oli riidehoius närviline õhkkond. Kes võidab? Mis on auhind? Mitmenda koha saab meie võistkond?

Võiskondi oli 12 ja kõige sagedamini võis näha 4. klassi tantsutüdrukuid. Võistkonnad olid harjutanud mitu kuud, ometi tuli sisse väikesi apse, mis võisid tulla ka esinemiseelsest ärevusest.

Võistkonnad olid tublisti harjutanud ja kokkuvõttes sujus kõik hästi. Žürii pidas põhikriteeriumiks naeratust. Iga võistkonna jaoks oli kirja saanud nii mõnigi heakskiitv sõna. Keegi ei jäänud auhinnata, iga võistkond sai kommikoti.

Esimese koha sai 7.a klassi grupp nimega Gea. Peale kommade kingiti igale võistlejale õun ja kui üle jäi, sai ka vaataja õuna süüa.

Kui etteasted nähtud ja õun söödud, rutati kas koju tule äärde või Vabaduse platsile volbriööd pidama.

Tüa Joakit, 7.b

Eksamihirmud

Käes on mai ja nüüd on koolis enese parandamiseks midagi ette võtta juba hilja. Kontrolltööd, testid, tasemetööd ja eksamid - kõik käib või algab kohe - kohe täie hooga.

Miks on nii, et vahetult enne kontrolltöö algust on mõnelgi küüned ebaühtlaseks näritud ja teine ei anna jälle pastakale rahu? Siin ei pea põhjuse üle kaua mõtlema. Diagnoosi võib välja panna üsna kindlalt: tegu on eksamihirmudega.

Iga pisimgi koolijüts, keda ootab ees lugemisokuse kontroll, kuni üheksanda klassi lõpueksamiteni välja - kõiki valdab ärevus. Enamus aineõpetajad ju soovib aasta lõpus kontrollida, kui tugev on laste tase just tema aines. Ilmselt see ongi põhjus, miks vahetult enne kevade lõppu ja suve algust täidab kooli üks suur parv väsinud ilme ja punetavate silmadega õpilasi.

Tõsi on seegi, et leidub ka selliseid lapsi, kes arvavad, et muretsemiseks on veel vara, õige aeg saabub nende meelest koos järeltöödega, kuid on ka

selliseid, kelle tasemetöö hinne otsustab klassi lõpetamise ja istuma jäämise ja kes tänu sellele on asja tõsiselt võtma hakanud.

Nüüdseks on enamus õpetajaid teatanud, kas nende ainst tuleb aastaga õpitu üldine kontroll või mitte. Õnnetuseks ei tea keegi, kuidas sellistel puhkudel soovida. Arvatavasti midagi sellist: "Et teil pastakas umbe läheks!"

9.klass

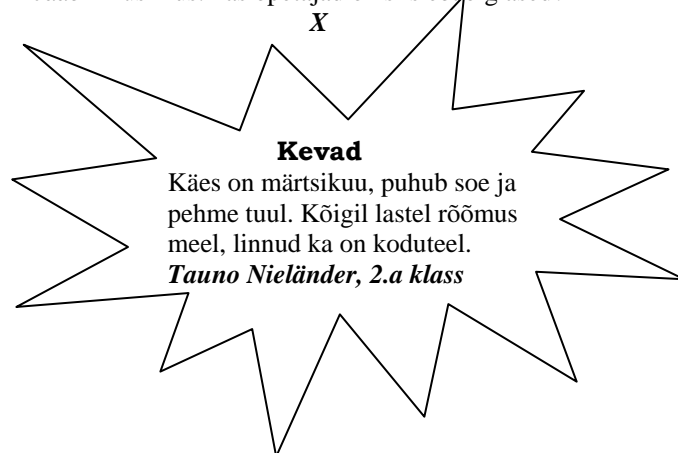
Kas õpetajad on ebaõiglased?

Kas õpetajad on ebaõiglased? See on küsimus, millele paljud õpilased vastavad kõhklematult "jaa". Kuid et tõepoolest sisukalt arutleda, tuleb teada, mis on õiglus koolis. Sellele võib vastata ühtselt: kui õpetajad kohtlevad kõiki õpilasi võrdselt. Õpetajatele võib küll tunduda, et nad toimivad alati õigesti, kuid päris nii see pole. Miks siis muidu selline küsimus on esile kerkinud?

Paljudel õpetajatel on omad lemmikud. Nendeks on tavaliselt targemad, elavamad ja julgemad õpilased. Kuid neid omadusi arendab iga inimene eneses ise. Kas pole siis see õpilase enda viga, kui ta õpetaja silmis halba valgusse jääb? Võib-olla on õpilased ise enese vastu ebaõiglased, lastes laiskusel ja lohakusel endas lämmatada tarkusesemned juba eos?

Koolielus võib sageli palju arusaamatusi ette tulla ning tihtilugu liigitatakse õpetaja reaktsioon ebaõigluse alla. Kuid õpetajad on ju ka ainult inimesed.

Jääbki küsimus: kas õpetajad on siis ebaõiglased?

Õp Eha Klaassen: "Õpilased on head, ainult kadunud on kohusetunne ja vastutus."

Õp Klaassen, kus koolis Te käisite ja kus on Teie sünnikodu?

Mina olen lõpetanud Põlva maakonna Karste 8-kl. kooli. Siis läksin edasi Väimela Näidissohvoostehnikumi, siis Põllumajandusakadeemiasse ja siis Tartu Ülikooli pedagoogika osakonda. Sündinud olen Põlva maakonnas Kanepis.

Kas Teie hinded olid kooli ajal eeskujulikud? *Eriti eeskujulik ma ei olnud. Hinded olid korras, aga krutskeid tegin ka parasjagu.*

Kas Teie tütar Annika tahab ka saada bioloogia ja maateaduse õpetajaks? *Ei. Annika saab algklasside õpetajaks, lisaerialaga inglise keel. Annika iseenesest ei tahtnud õpetajaks saada, aga kuna ta jäi ajalooteaduskonnast konkursiga välja ja teisele katsele, nagu kaasaegne õpilane kunagi, ei läinud, siis... Aga nüüd saab ta asjast aru küll.*

Miks Te valisite just õpetajaameti? *Õpetajaameti ma ei ole valinud, sain õpetajaks juhuslikult. Abikaasa tuli tagasi Väimelasse ja mina mõtlesin, et mõni kohakene ikka mullegi leidub. Lapsed olid väikesed. Korraga helistati Väimela tehnikumist, et neil on vaja õpetajat. Nii ma siis olen 20 aastat õpetaja olnud, 20. juulil täitub 20 aastat.*

Mida Te arvate meie praegustest õpilastest?

Õpilased on head, ainult kadunud on kohusetunne ja vastutus. Üldiselt pole viga.

Kuidas Te suhtute meie ajalehte? *Väga positiivselt.*

Kõige ekstreemsem sündmus Teie koolielus? *Neid on palju olnud. Siin majas oli kõige ekstreemsem sündmus sellel sügisel. Olin korrapidaja- õpetaja, kui tuli üks noormees, kes eelmisel päeval oli minu arvates mingit pahandust teinud. Mulle ei jää nimed nii kergesti meelde, aga kui jäävad, siis igaveseks. Olin siis all korrapidaja ja tõmbasin arvatava pahategija letti ning hakkasin kiiresti- kiiresti ta patte üles lugema, kiire nagu ma olen. Lähen siis 6. klassi tundi ja vaatan, et "töödeldud" poiss istub seal, aga see pärispatune oli raudselt 5. klassis. Läksin siis ta juurde ja palusin vabandust, et ma teda asjata tuuseldasin. Ta ütles täie rahuga: "Pole midagi, ma näi jah, et midagi oli viltu!"*

Kas Teile meeldib olla intervjuueritav? *Ei meeldi, ma olen tagasihoidlik inimene.*

Kas ootate suvevaheaega ja miks? *Õudsel. Suvi on ilus, saan puhata kogu pingest, mis õpetaja tööga loomulikult kaasas käib.*

Kas vastasite neile küsimustele ausalt?

Absoluutselt!

Täna intervjuu eest!

1.aprill meie koolis

8.b klass Õp. Klaassen kutsuti tunnist välja ja öeldi, et lapsevanem soovib temaga rääkida. Kui õpetaja saali ilmus, selgus kurb tõsiasi, et teda oli ninapidi veetud. Lapsevanem asemel nägi ta hoopis võidurõõmsaid nägusid, kes "Aprill !" hüüdsid.

6.klass oli 1.aprill küllatki tõsine ja ei teinud muud, kui peitis end õpetaja Pihla eest keemiakappi. Paraku leidis õpetaja nad seal kähku üles, sest oli isegi õpilasena seal viibinud.

4-ndad klassid ütlesid, et nemad ei teinud 1.aprillil küll midagi erilist. Ainult saksa keele tunnis mängisid nad kurtummasid: istusid hästi vaikselt ega rääkinud õpetajaga ühtki sõna.

7.a klass ütles 1.aprillil õpetajale: "Teil on nina kriidine!" Kohkunud pedagoog hakkaski kohe nina pühkima. Ta on ju ka inimene.

Ülejäänud klassid proovisid alt tõmmata tavaliste väikeste aprillinaljadega, mis enamasti ebaõnnestusid, sest õpetajad ei ole eriti kergeusklikud. Aga mõnele sai siiski rõõmsalt kooris: "Aprill !" hüüda.

Kadri Reimann

*Väljas kena ilm,
seda näeb mu silm.
Hüpleb kirju pall,
lilleke põõsa all.*

**Marianne Kraak
2.a klass**

**Küsimusi mõtlesid välja Annika Liba ja Marjaana Päike
Intervjueris Toomas Frey**

"Must komöödia" Vanemuises

17. märtsil oli kõigil võimalus käia Tartus Vanemuise teatris. Etendati Inglismaa nimeka näitekirjaniku Peter Shafferi kuulsat näidendit "Must komöödia".

Tegevus toimub Londonis kerglase kunstniku Brindsley Milleri korteris, kes ootab külla oma pruudi papakest. Et kehva korterit veidigi soodsamasse väljanägemisse seada, otsustavad pruuti-peigmeest naaberkorterist üheks õhtuks paremat mööblit ja muudki laenata. Õnnetuseks saabub naabrimees oma reisilt varem koju, aga õnneks kaob ka elekter. Pimedasse korterisse hakkab ilmuma oodatud, aga ka ootamatuid külalisi: vanapiiga preili Furnival, Brindsley ekskallim Clea jne, jne...

Etenduse käigus jõuab pimedas korteris vaataja ette iga tegelase mitte just väga ideaalne loomus. Päästvas pimeduses toimub mööbli tagasi transportimine ja palju muudki võimatut, mis saali naerust mõrgama paneb.

Lavastaja Aivar Tommingas kirjutab: "'Must komöödia' on näitemäng, kus oleks vaja muuta valgust (lava peaks olema valgustatud pimedusega). Inimkonna suutmatuse konstrueerida riistapuud, mis sellist valgust (pimedust) kiirgaks, kompenseerib aga Näitleja, kes ise usub, et ta liigub pimedas toas ja paneb ka publiku seda uskuma."

Ja tõesti: Riho Kütsar, Helje Soosalu, Merle Jääger, Margus Jaanovitš ja teised tõestavad selle etendusega, et nad väärivad aega oma ametit, sest vaataja naerab nõrkemiseni.

Maris Ark
8.a

"Ava raamat ja etendus algab"

4. aprillil toimus Tallinna Raekojas IV "NUKITSA" - KONKURSI laureaaside autastamine. "Nukitsa" - konkursi ülesandeks on teatavasti igal aastal välja selgitada aasta parimad lasteraamatud. Selgub lastele enim meelepärane kirjanik ja kunstnik. Tore on see, et valiku teevad lapsed ise.

Võru maakonnast sõitis pealinna 10 last. Meie koolist käisid Tallinnas Jane Kikas ja Tarmi Salumaa. Ekskursioonijuht oli Võru Lasteraamatukogu bibliograaf Helle Laanpere. Enne pidulikule vastuvõtule minekut jõudsimme Pühavaimu kirikus vaatamas käia Tallinna vanimat kella. Kahjuks oli kell seisma jäänud. Seejärel külastasime üht Tallinna vanimat kohvikut. Kohviku hindade põhjal võisime järeldada, kui kallid on elu pealinnas.

Täpselt kell 12 algaski pidulik vastuvõtt 101 lapsele üle Eesti, samuti parematele lastekirjanikele ja raamatu illustraatoritele. III koha sai oma raamatuga "Olematu saar" kirjanik HENNO KÄO. Kui mäletate, külastas ta kunagi meie kooli. Kunstnikest pälvis III preemia Reet Rea, kes on pildid teinud Leelo Tungla raamatule "Kõik emad on kallid".

II koht kuulus raamatule "Rikas tüdruk", mille autoriks on ERIKA ESOP. Piltide eest sai II preemia raamat "Vanad head muinasjutud II", millele on kunstnikutöö teinud Ülle Meister ja Kirke Kangro.

Aasta parimaks raamatuks osutus ENE- MARIS TALI kirjutatud ja Tarmo Tali kujundatud "Suur jõuluraamat", mis kogus 1070 häält sisu eest ja 953 häält piltide eest. Seega läksid peapreemiad sel aastal ühte perre.

"Suur jõuluraamat" on ka meie raamatukogus olemas, nii et teda on võimalik

vähemalt lehitseda, kui lugeda ei oska (?). Lõpuks kostitati Raekoja keldris kõiki koosolijaid hea ja paremaga ning meelega esines veel ansambel "Rumal Noorkuu". Mida tähendab aga käesoleva loo pealkiri? Iga aasta 2. aprillil, H.C. Anderseni sünnipäeval peetakse rahvusvahelist lasteraamatupäeva. Tänavu oli selle päeva deviisiks "Ava raamat ja etendus algab".

Tarmi Salumaa
6. klass

Klassiõhtu praktikantidega

Meil toimus klassiõhtu, millest võtsid osa ka praktikandid Annika ja Anu.

Leppisime kokku, et igaüks teeb end kellekski. Kõik kostüümikandjad olid aga tüdrukud. Kahjuks!

Alustasime esinemisega. Ette astusidki need, kel olid kostüümid. Paremad esinejad olid praktikandid. Üks neist tegi end barbiks, teine aga Keniks, nad ka tantsisid kõigile teada laulu järgi. Huvitavalt esines ka õpetaja. Tema oli end vanatüdrukus teinud. Esineti veel missina, mustlasena, seriaali-ja raamatukangelastena, tähtsate inimestena, võlurina ja gepardina. Kõik osalejad said auhinna, milleks oli pulgakomm.

Ja oligi mängude aeg käes. Praktikandid õpetasid meile ühe uue mängu. Istusime kõik, poiss ja tüdruk vaheldumisi, ringi. Siis pidi igaüks vasakpoolsele lapsele ütleva midagi ilusat tema kohta. Ja pärast pidi seda kohta suudlema. Sellest sai palju nalja, kui tuli näiteks sokke suudelda. Sai mängitud ka teisi mängu ja muidugi tantsisime ka.

Klassiõhtu lõpp tuli kiiresti kätte.

Margit Soome
5.klass

Olukorrast riidehoius

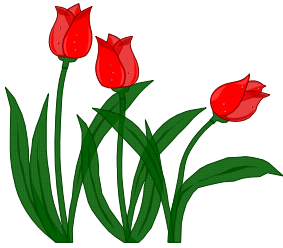
Tulen hommikul kooli. Tundide alguseni on 10 minutit! Hakkan jalanõusid vahetama, kuid ei leia neid oma tavaliselt kohalt. Hakkan neid otsima. Maas on küll katkine kilekott ja teiste jalatsid, kuid minu omi pole kusagil. Kell juba heliseb. Läheb tükk aega, enne kui leian ühe jalatsi ruumi ühest ja teise teisest otsast. Jooksen ruttu klassi ja olengi hiljaks jäänud...

Arvan, et selline pilt on paljudelegi tuttav, sest just sama olukord on meie kooli riidehoius. Kas see on õiglane, et pean endale iga päev muretsema uue koti, kui mitte uusi jalatseid. Või peaksin tulema hommikuti pool tundi varem kooli, et leida oma jalanõusid. Põhjuseks see, et kellelgi on haiglane huumorimeel ja tunneb lõbu sellest, et lõhub teiste kilekotte ja lennutab jalanõusid mööda riidehoiu. Muidugi saaks oma asjade kaitsmiseks neid iga päev koju võtta, aga mida peaks tegema õpilane, kellel on kotis hunnik raskeid raamatuid ja kehalise kasvatus riideid peale selle ning ka kodu ei asu koolile kõige lähemal. Teine võimalus on vahetusjalatseid üldse mitte kasutada, aga teadagi, mis seda takistab. Riidehoius peavad korda seitsmenda klassi õpilased, kellel on võimatu vanemaid korrata kutsuda, ja olgem ausad, ka nooremaid. Ja tõele au andes ei toimu see kõik vahetundide, vaid ka tundide ajal. Kahjuks on paljude- paljude õpilaste intelligents madal ning ei mõelda selle peale, et riidehoius pole mõtet trügida ja veel vähem kakelda, kui ruumi on niigi vähe.

Loodame, et see artikkel pani natukenegi häbi tundma neid, kes sellise olukorra põhjustajateks on ja andis paljudelegi mõtlemisainet.

A ja K

ÕNNITLEME!

Õnn on elu ise
iga tund, mis Sulle antud
elada, hingata, näha !

On vaja
oma elu elada nii,
et ka teistel Sinu kõrval
oleks hea ja rõõmus,
nii et Sinu elul oleks mõte,
et Sa enesest midagi järele jätaks!

APRILL

17.04. Karin Raudik *Hip- hip- hurraa!*

MAI

13.05. Mai Orro
24.05. Helve Sibul *Hip- hip- hurraa!*
29.05. Tuuli Hass

Helesinises taevas
oli punane päikesetriip.
Te seisite,
ei järgnenud mulle -
nii meeletult minna
ma tahtsin siis siit.
Helesinine järvevesi
ja jahe liiv.
Teie seal -
mina siin.

Külmad on kurvad kevaded.
Külmad on mõnikord
mõtted ja tunded -
jäätnud inimhinged.
Mõnest sõnast õhkub
jäist külmust ka
soojal suvepäeval.
Nii me külmumegi vaikselt,
eneselgi märkamata...
Eva-Liisa Kaaristo

UUT AJALOOTEADUSES

- ✓ Kaubandus Vahemerel oli väga suur, aga see kaubandus hakkas lagunema, kuid mitte päris ära ei lagunenu.
- ✓ Hansa Liitu kuulusid tavaliselt talumehed ja käsitöölised, kes olid abielus.
- ✓ Mõnikord käisid kaupmehed ka Vahemerest väljas kauplemas.
- ✓ Rooma riigi lagunemine tõi kaasa mitut maailmajagu ja kultuure.
- ✓ Olulised linnad Põhja- Euroopas olid Inglismaa, Eesti ja Flandria.

MÕISTETE SELETUSED

Munk- nimetus meeste kohta
Loonusrent- oli siis, kui talunik pidi
osa oma looma mõisnikule andma
Loonusrent- pidi loovutama teotööl
käimise riistad ja loomad
Mõisategu- talupojad pidid tegema
mõisnike eest

19. saj muudatused eesti külas. 9. kl
Maal hakati taludesse talupoegi võtma,
et töö kiiremini laabuks. Varem tegid
seda mõisnikud ise.
19.saj II poolel nimetati Tartu Ülikooli
Juleritsa ülikooliks.
Kogunud õp. Karin Raudik